

Sygn. akt IX U 530/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania D. P. (1) (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania D. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 lutego 2017 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn.akt IX U 530/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.02.2017r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpoznaniu wniosku z dnia 9.09.2015r odmówił D. P. (1) prawa do ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z zastosowaniem 24% kwoty bazowej obowiązującej w dniu ustalenia prawa do świadczenia bo wymagany 30-miesięczny okres ubezpieczenia został spełniony po dniu nabycia prawa do emerytury przyznanej decyzją z dnia 5.02.2015r.

Ubezpieczona odwołała się od tej decyzji i wniosła o jej zmianę i ustalenie wysokości emerytury z zastosowaniem nowej kwoty bazowej w części wynoszącej 24% kwoty bazowej.

W uzasadnieniu odwołania podniosła, że zgłaszając wniosek o emeryturę w dniu 8.01.2015r nie uzyskała rzetelnej i podstawowej informacji, jakie trzeba spełnić warunki aby starać się o przeliczenie emerytury z zastosowaniem aktualnej kwoty bazowej w części socjalnej świadczenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

D. P. (1) urodzona (...) w dniu 19.08.2003r złożyła wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 17.09.2003r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od (...) tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego i na jej wysokość zaliczył 28 lat i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata 6 miesięcy okresów nieskładkowych i zawiesił jej wypłatę z powodu kontynuowania zatrudnienia.

Od 1.10.2003r podjęto wypłatę świadczenia bo do 6.10.2003r ubezpieczona nie pozostawała już w stosunku pracy i na jej wysokości zaliczono 28 lat i 11 miesięcy okresów składkowych.

W dniu 8.01.2015r ubezpieczona złożyła wniosek o emeryturę i we wniosku zaznaczyła, że prosi o wybranie najkorzystniejszego wariantu w części wynoszącej 24% kwoty bazowej.

Decyzją z dnia 5.02.2015r organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1.01.2015r zaliczając na jej wysokość 30 lat 11 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata i 6 miesięcy okresów nieskładkowych a do obliczenia części socjalnej świadczenia przyjął kwotę bazową w wysokości 1862,62 zł, tj. taką samą jak w decyzji z dnia 17.09.2003r.

W decyzji tej zaznaczono, że ubezpieczona nie podlegała co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniom społecznym po przyznaniu emerytury ustalonej decyzją z dnia 17.09.2003r.

Ubezpieczona nie odwołała się od tej decyzji.

W dniu 6.07.2017r złożyła kolejny wniosek o emeryturę i ponowne ustalenie wysokości emerytury.

Organ rentowy decyzją z dnia 21.07.2015r przeliczył ubezpieczonej emeryturę uwzględniając na jej wysokość 31 lat 5 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata i 6 miesięcy okresów nieskładkowych.

Decyzją z dnia 13.08.2015r organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1.07.2015r i obliczył jej wysokość zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej ale ponieważ jej wysokość jest mniej korzystna od emerytury ustalonej na zasadach określonych w art. 53 ustawy emerytalnej, zawiesił jej wypłatę.

W dniu 9.09.2015 ubezpieczona złożyła kolejny wniosek o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem kwoty bazowej w części wynoszącej 24% z uwagi na przepracowanie 30miesięcy po przejściu na emeryturę o co wnioskowała w dniu 6.07.2015r.

Decyzją z dnia 8.10.2015r organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku z dnia 6.07.2015r odmówił ubezpieczonej prawa do 24% kwoty bazowej bo decyzją z dnia 5.02.2015r ma ustalone prawo do emerytury od 1.01.2015r na podstawie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i brak jest podstawy prawnej do przyznania świadczenia w oparciu o ten przepis.

Ubezpieczona odwołała się od tej decyzji i wniosła o jej zmianę.

Tutejszy Sąd wyrokiem z dnia 21.01.2016r sygn. akt IX U 1238/15 oddalił to odwołanie.

Na skutek apelacji ubezpieczonej Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 18.11.2016r sygn. akt III AUa 534/16 uchylił zaskarżony wyrok wraz z poprzedzającą go decyzją organu rentowego i sprawę przekazał do rozpoznania bezpośrednio Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku wskazał, że organ rentowy w zaskarżonej decyzji nie tylko nieprawidłowo uznał, że dotyczy ona wniosku o emeryturę z dnia 6.07.2015r w odniesieniu do którego wydał już decyzję z dnia 13.08.2015r ale w ogóle nie wydał decyzji odnoszącej się do przedstawionego przez skarżącą wniosku z 9.09.2015r. (akta rentowe ubezpieczonej).

Składając wniosek o emeryturę w dniu 8.01.2015r nie poinformowała pracownika ZUSu, że po przyznaniu wcześniejszej emerytury pracowała bo nikt jej o to nie pytał i nie wiedziała wówczas, że musi przepracować 30 miesięcy między jedną a drugą emeryturą. Dowiedziała się o tym po otrzymaniu decyzji i postanowiła, że brakujące miesiące dopracuje (zeznania D. P., k. 12a akt spr.).

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 53 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r, poz. 887 j.t.) emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Przepisu ust. 3 nie stosuje się jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W świetle cytowanego przepisu podleganie ubezpieczeniom społecznym przez 30 miesięcy po przyznaniu emerytury i jednocześnie istnienie podstawy prawnej do przyznania prawa do nowej emerytury pozwala zastosować nową kwotę bazową w części socjalnej świadczenia, przy obliczaniu nowej emerytury.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 23.08.2016r sygn. akt III AUa 2216/15 stwierdził, że jeżeli ubezpieczony nie spełni przesłanek do nabycia prawa do emerytury na innej podstawie prawnej, nie ma podstaw do przeliczenia świadczenia na podstawie art. 53 ust. 4 w związku z ust. 3 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczona D. P. (1) wcześniejszą emeryturę nabyła od(...).

Następnie prawo do kolejnej emerytury w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego nabyła od 1.01.2015r i do obliczenia tej emerytury wskazała podstawę wymiaru emerytury wcześniejszej.

Między jednak przyznaniem wcześniejszej emerytury a emerytury z powszechnego wieku emerytalnego nie podlegała ubezpieczeniu przez 30 miesięcy, czego ubezpieczona nie kwestionuje.

Tą emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego przeliczono ubezpieczonej na podstawie art. 26 ww ustawy zgodnie z art. 55 tej ustawy. Nie oznacza to jednak, że przyznano jej ponownie emeryturę na innej podstawie prawnej niż przyznanej decyzją z dnia 5.02.2015r.

D. P. (1) nie wykonywała pracy w warunkach szczególnych ani w szczególnym charakterze zatem nie ma możliwości przyznania jej prawa do kolejnej emerytury na innej podstawie prawnej.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, brak prawa do nabycia innego odmiennego rodzajowo świadczenia emerytalnego powoduje, że brak jest podstaw do stosowania przepisu art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z FUS (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 16.01.2014r III AUa 834/13 i Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 21.04.2015r III AUa 167/15).

Mając powyższe na względzie Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.

Sędzia: